

عنوان مقاله:

پیمان جهانی محیط زیست؛ از قوام نیافتگی منابع تا توسعه ی هنجارهای زیست محیطی ملل متحد

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 23، شماره 90 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی مشهدی - عضو هیات علمی دانشکده حقوق دانشگاه قم از مهر ماه ۱۳۹۰ (گروه حقوق عمومی و بین الملل)

وحیدو کوثری - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

تصویب قطعنامه ی مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت عنوان «به سوی پیمان جهانی محیط زیست» در مه ۲۰۱۸، آغاز تحول مهمی است که در حوزه ی حقوق بین الملل محیط زیست در حال رخ دادن است. مقاله ی حاضر درصدد است با رویکرد توصیفی- تحلیلی، ضرورت تاکید بر الزام آوری اصول و هنجارهای زیست محیطی و همچنین چرایی تدوین کنوانسیون ساختاری زیست محیطی در مقابل انبوهی از معاهدات زیست محیطی را بررسی نموده و رویکرد حقوق بشری پیمان را با توجه به رویه ی جدید دیوان بین المللی دادگستری در محض نگری به مقوله ی محیط زیست تحلیل نماید. این مقاله در پایان نتیجه می گیرد که انجام اصلاحات در بعد هنجاری ضروری بوده و تصویب پیمان گامی موثر در این راستا توصیف می گردد. همچنین تدوین کنوانسیون ساختاری الزام آور ضرورتی انکارناپذیر است که هرچند بر خلاف رویه ی معمول یعنی نخست بیان قواعد اصلی و اساسی در قالب کنوانسیون های ساختاری و سپس شکل گیری مقررات مختلف ذیل آن، روندی معکوس را طی کرده و قواعد اساسی و پایه، پس از شکل گیری هنجارهای مختلف در حال معرفی شدن است، اما انجام آن اجتناب ناپذیر می نماید. رویکرد انسان محوری سند نیز تأکیدی است بر در هم تنیدگی حقوق محیط زیست و حقوق بشر که منافاتی با رویه ی اخیر دیوان ندارد که بر اساس آن به مقوله ی محیط زیست (فی نفسه) توجهی خاص شده و مفهوم خسارات محض زیست محیطی جایگزین خساراتی شده است که با محوریت انسان موضوعیت می یابند.

کلمات کلیدی:

پیمان جهانی محیط زیست، اصلاح هنجاری زیست محیطی، حقوق بین الملل محیط زیست، کاستی های زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269542>

